

rigsministeriet et Andragende om Koncession paa dette Baneanlæg. Det vil, hvis denne Bane føres igennem, selvfølgelig være til bethdeligt Gavn for den paagældende tæt befolkede Egn, ligesom det ogsaa vil være til stort Gavn for en saa driftig By som Svendborg. Banen vil støtte Landbruget, og den vil ogsaa være en god Støtte baade for Industri og Haandværk. Naar Forslagsstillerne have foreslaaet, at Banen skal føres fra Svendborg til Orbæk, er det i det Haab, at Nyborg—Ringe—Banen vil blive anlagt. Denne Bane foreligger jo her for Tinget efter Forslag af den ærede Indenrigsminister. Hvis vi ikke havde det Haab, vilde vi have foreslaaet, at Banen skulde have gaaet direkte fra Svendborg til Nyborg. Maa jeg med disse Ord anbefale denne Sag til det høje Tings Velvilje.

Fogtmand: Det lille Underændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille under Nr. 15, trænger formentlig ikke til nogen videre Motivering. Det er kun en Udførelse af det, som vi have andetsteds i denne Lov, at hvor vi have saakaldte Tvillingbaner, det vil sige, to Muligheder for Særbaner, liggende for os, ville vi ikke træffe en endelig Afgørelse og absolut affstære den ene Mulighed til Fordel for den anden, men forbeholde en senere Afgørelse og henlægge denne til den Myndighed, som jeg finder det naturligt at henlægge den til, nemlig Amtsraadet. Selve Underændringsforslaget skal jeg derfor ikke sige ret meget om. Det er jo Tinget bekendt, at der foreligger et Enten—Eller med Hensyn til en Bane med Udgangspunkt fra Horsens, og at hele dette Baneprojekt er forholdsvis temmeligt nyt i Sammenligning med Veteraner som Ods-herreds-Banen og nogle af de nordjydske Baner, saa at vi maa sige, at hidtil har Tinget ikke bestædt sig meget med disse to Baner. Derfor er det rimeligt, at der nok kan være nogen Tvivl om, hvilken af disse to der bør foretrækkes. Det viser sig jo ogsaa, at der i Aar er indbragt to Lovforslag af Forslagsstillere fra Standerborg Amt, og ganske vist har det paagældende Udvalg foretrukket det ene og ladet det andet falde; men saa har et andet Medlem, der ikke bor i Standerborg Amt, men antages at være godt kendt med Forholdene der, nu optaget dette. I de sidste Dage har der gaaet det Rygte — jeg ved ikke videre om det — at der vilde komme en Tilkendegivelse fra Egnen, fra dem, der have ønsket den udfødte Linie, hvori de vilde opfordre Forslagsstilleren til at tage sit Forslag tilbage. Jeg har i Dag faaet Forvisning om,

at det ikke forholder sig rigtigt, og der hviler saaledes uægtelig en Taage over disse to Alternativer. Jeg synes derfor ikke, at Sagen er ganske moden til Afgørelse, saaledes at man absolut bør fastholde det ene eller det andet Alternativ, men at vi bør opstille et Vaade—Og og lade Myndighederne afgøre Spørgsmaalet, saaledes at den af Linierne, med Hensyn til hvilken der faktisk viser sig Mulighed for at opfylde Betingelserne for Koncessionen, ikke skal være afstaaeren fra at blive valgt. Afgørelsen maa lægges et Sted, og saa er det naturligt, at den lægges hos Amtsraadet; det vil alligevel gaa saaledes til — det har den ærede Ordfører for Forslagsstillerne allerede gjort opmærksom paa — at det væsentlig vil bero paa Tilslutning fra Amtet, hvilken af disse Linier, som der her er Tale om, der skal vælges; den, til hvilken Amtet nægter sin Medvirkning, vil ikke komme frem. Derfor er det naturligt at lægge Afgørelsen paa det Sted. Er det saaledes, som jeg formoder, at det ærede Medlem for Standerborg Amts 3dje Valgkreds (Bøtke) vil sige, at Brurup-Linien er aldeles fortræffelig og har alle de udmærkede Egenstaber, som en Bane kan besidde, medens den anden mangler dem — det ærede Medlem nikker; jeg var forberedt paa, at om end ikke Ordene, saa Tanken vilde blive den samme — risterer det ærede Medlem jo ikke noget ved at lade dem begge staa paa Papiret, thi saa komme Betingelserne for den Bane, han ønsker, nok til Stede, saa at den kan træde ud i Virkeligheden, og saa vil der ingen Skade være sket. Naar Standerborg Amtsraad faar Afgørelsen i sin Haand — jeg vil sige, at jeg hellere ser det, end at det bliver Indenrigsministeren —, ville alle Hensyn absolut gøre sig gældende, og derfor vil der intet være at risikere. Jeg vil derfor anbefale dette lille Underændringsforslag, og hvis det skulde blive vedtaget — hvad jeg ikke er i Tvivl om; thi jeg mener ikke, man kan have noget imod det — ogsaa anbefale Uændringen, som er stillet af det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust).

Da jeg her kommer til at nævne Amtsraadspørgsmaalet, vil jeg gerne sige et Par Ord om Ændringsforslaget under Nr. 1 af det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard), som vilde have „Amtsraadet“ ud til Fordel for Indenrigsministeren. Deri er jeg uenig med ham. Men jeg tror ogsaa, det ærede Medlem slutter urigtigt. Hans Hovedmotivering var den, at han ikke vilde have Amtsraadet til at afgøre denne Sag, fordi, sagde han: som Dommer var Amtsraadet inhabil i denne